

Nr 100.

Av herrar **Rubbestad** och **Werner**, om en översyn av arbetsmarknadsstyrelsen och den offentliga arbetsförmedlingen i avsikt att minska personal och kostnader för nämnda organ.

Enligt statsverkspropositionen har chefen för socialdepartementet begärt att sammanlagt 23,3 milj. kr. anvisas till avlöningar, omkostnader och krisorganisation för arbetsmarknadsstyrelsen och den offentliga arbetsförmedlingen. Av denna summa komma 3,4 milj. kr. på krisorganisationen, som huvudsakligen handhar byggnadstillståndsgivningen. Återstå 20 milj. kr., vilket belopp alltså utgör kostnaderna för den statliga administrationen på arbetsmarknadens område. Man måste säga att denna summa är hög, och det kan starkt ifrågasättas, om kostnaderna stå i rimliga proportioner till den nytta arbetsmarknadsorganisationen medför. Det kan i detta sammanhang vara lämpligt att jämföra detta belopp med det anslag på 14,3 milj. kr. som begärts för arbetslöshetens bekämpande. Utgifterna för arbetsmarknadsorganisationen äro 6 milj. högre, vilket onekligen är ägnat att inge betänkligheter. Man undgår knappast att göra den reflexionen vad den statliga organisationen på arbetsmarknaden komme att kosta i händelse av arbetslöshet.

Arbetsmarknadsstyrelsen har i sina petita gått in i polemik mot den uppfattningen att arbetsförmedlingen måste ha mindre att göra under nu rådande förhållanden med brist på arbetskraft. Enligt styrelsens mening beror en sådan åsikt på missuppfattning av det faktiska förhållandet. Detta är, fortfarande enligt arbetsmarknadsstyrelsens åsikt, att nuvarande läge på arbetsmarknaden kräver mera av arbetsförmedlingen och dess tjänstemän än vid mindre tillgång på arbete och större tillgång på arbetskraft. Det försvar, som arbetsmarknadsstyrelsen presterar för ett upprätthållande av arbetsförmedlingen i dess nuvarande omfattning, kan icke godtagas. Det skulle innebära att ju större bristen på arbetskraft bleve desto mera måste arbetsförmedlingen utbyggas och tvärtom ju mera arbetslöshet desto mindre arbetsförmedling. En sådan ståndpunkt måste vara orimlig. Det är inte möjligt att i nuvarande läge med rationell organisation motivera en fortsatt utbyggnad eller ens ett upprätthållande av arbetsmarknadsstyrelsens och arbetsförmedlingens nuvarande verksamhet. Om över huvud taget det skall vara möjligt att begränsa arbetsmarknadsorganisationen och statens utgifter för densamma, skall det ske under nu rådande förhållanden. Men härför kräves intresse och vilja att organisera arbetet rationellt och med minsta möjliga arbetskraft. Det kan

inte i tider av arbetskraftsbrist vara riktigt att låta arbetsmarknadsorganen, som dock syssla med rent administrativa uppgifter, svälla ut såsom skett. Det är i dagens läge viktigast att tillgodose behovet av arbetskraft i de produktiva näringarna.

Arbetsmarknadsorganisationen har huvudsakligen byggts ut under och efter kriget. Arbetsmarknadsorganisationen har fått en omfattning, som visar vilken utomordentlig inneboende växtkraft byråkratien, som sådan, besitter. Tiden synes redan, trots att inte mer än två år förflutit sedan arbetsmarknadsorganisationen förstatligades, vara inne att stävja tendenserna till fortsatt ansvällning. Det behövs en grundlig översyn av både arbetsmarknadsstyrelsen och den offentliga arbetsförmedlingen med syfte att begränsa dessa organs personal och kostnader.

Med anledning av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t begära en skyndsam översyn av arbetsmarknadsstyrelsen och den offentliga arbetsförmedlingen i avsikt att minska personal och kostnader för nämnda organ.

Stockholm den 21 januari 1949.

Axel Rubbestad.

Osc. Werner.